

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 17. januar 2005
Kontor: 5.s.kt.
J.nr.: 2005-1422-90
Sagsbeh.: hn
Fil-navn: Doping: FT-spm-1621-svar

Besvarelse af spørgsmål nr. S 1621 (Alm. del), som Peter Skaarup (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 23. december 2004

Spørgsmål S 1621:

"Vil ministeren tage initiativ til en lovændring, så straffen for salg af anaboliske steroider og lignende præstationsfremmende og dybt skadelige stoffer sidestilles med straffen for salg af narkotika, og vil ministeren i samarbejde med kulturministeren tage initiativ til en øget dopingkontrol i danske motionscentre?"

Svar:

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at "det ved flere lejligheder er fremgået, at ikke mindre end 20 pct. af dopingprøverne taget i år i de danske motionscentre, som har accepteret ordningen med dopingkontrol, har været positive".

Gennem Anti Doping Danmark har jeg fået oplyst, at det er korrekt, at ca. 20 % af gennemførte tests i motionscentre med aftale om dopingkontrol (uden for den organiserede idræt) har resulteret i sanktioner – efter positive tests (7 %) eller nægtelse af deltagelse i kontrol (13 %). Dette kan imidlertid ikke udlægges, som at én ud af fem kunder i motionscentre er på doping. Dopingkontrollen er ganske naturligt fokuseret mod personer, der viser tegn på brug af doping. Derfor er der også mange, der "ryger i fælden". I den organiserede idræt er ca. 1 % af alle gennemførte prøver positive.

Ved udarbejdelsen af hvidbogen: Doping i Danmark (Kulturministeriet 1999) blev der gennemført flere undersøgelser i forskellige miljøer. Den overordnede konklusion var, at det var få, der benyttede doping, men udbredelsen var størst i motions- og fitnesscentre. 3 % af brugerne gav udtryk for selv at bruge eller have brugt anabole steroider. Hvis man kun ser på de mandlige brugere, udgør andelen af dopingmisbrugere 5 %. Dopingbrugens udbredelse anslås at være mellem 2 – 6 % af den mandlige medlemsskare i motions- og fitnesscentre ifølge Anti Doping Danmark, men der er en vis usikkerhed forbundet med dette tal.

I lov om forbud mod visse dopingmidler (L 232 af 21. april 1999) er straffen for overtrædelse af loven bøde eller fængsel i indtil 2 år.

I lov om euforiserende stoffer er straffen for overtrædelse af loven ligeledes bøde eller fængsel i indtil 2 år. Heri er det dog ligeledes fastsat, at advarsel i almindelighed ikke kan meddeles. Herudover kan der ifølge straffelovens

§ 191, stk. 1 og 2, for grovere narkotikakriminalitet idømmes henholdsvis fængsel i indtil 10 år og fængsel i indtil 16 år.

Det er min opfattelse, at der er endog meget stor forskel på misbrug af dopingmidler og misbrug af euforiserende stoffer eller narkotika. De bør ikke ligestilles i strafferetlig henseende.

Jeg mener ikke, at der er grundlag for at ændre straffebestemmelserne i lov om forbud mod visse dopingmidler.

Med hensyn til en øget dopingkontrol i danske motionscentre skal jeg tillade mig at henvise til lov om fremme af dopingfri idræt, der blev vedtaget af Folketinget den 16. december 2004, og som hører under kulturministeren. Loven indeholder bl.a. bestemmelser, der lovfæster Anti Doping Danmark, der har til opgave at fremme bekæmpelse af doping i idræt, og bestemmelser om bekæmpelse af doping uden for idrætsorganisationerne, dvs. bl.a. miljøerne omkring fitness- og motionscentre.